

صحیح الدعاء والثناء علی اللہ تعالیٰ

دعا و ثنا و ستایش های صحیح خداوند متعال

برخی از آداب دعا

برخی از ثنا و ستایش های
خداوند متعال

دعاهای قرآنی

دعاهای نماز

برخی از دعاهای نبوی

برخی از استعاذه های نبوی

دعاهای رقیه

اذکار صبح و شام

ر. ع. عبد اللہ بن جمود الفرج

جهت انتقال به اذکار و دعاهای
هر موضوع، بر روی آن موضوع
کلیک کنید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمه

الحمد لله رب العالمین، والصلاة والسلام
 علی رسوله الکریم، وعلی آله وصحبه أجمعین.
 این کتاب دربردارنده چندین مورد از
 دعاهای جامع (ستایش پروردگار متعال،
 دعاهای قرآنی، دعاها و استعاذه‌های پیامبر
 اکرم صلی الله علیه و آله و سلم، رقیه شرعی و اذکار صبح و شام)
 می‌باشد. همچنین آداب دعا در آن ذکر
 شده و تلاش شده که دعاهای صحیح
 انتخاب شود تا اینکه مسلمان به دعاهایی
 مشغول شود که در کتاب و سنت ذکر شده
 و خیر زیادی را بر دارند. هریک از این
 دعاها به زبان عربی نوشته شده و به زبان

فارسی ترجمه شده است و در پایان کتاب نیز تصحیح احادیثی که دربردارنده این دعاها می‌باشند، ذکر شده است. از خداوند متعال مسالت داریم که این عمل را خالص برای رضای خویش قرار دهد.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله
وصحبه أجمعین.

دکتر عبدالله بن حمود الفریح

پیش از دعا

- برادر و خواهر مسلمان، تو نیازمند و محتاج پروردگارت هستی .. و خداوند متعال بی‌نیاز است.
- هم اکنون دعاهای ماثور را مطالعه خواهی کرد .. قلبت را آماده کن.
- این دعاها که دربردارنده‌ی هر خیری هستند.
- تامی‌توانی این دعاها را حفظ نموده و به خاطر بسپار.
- بسا دعاهایی که تمام خواسته‌های تو را کفایت می‌کنند، زیرا دعاهایی کوتاه با معانی وسیع هستند؛
- با این دعا کمی و کاستی نخواهی داشت و فقط کافی است که در برابر پروردگارت حضور قلب و فروتنی داشته باشی.

آداب دعا کردن

اول: شخصی که دعا می‌کند، باید خالصانه خداوند متعال را بخواند و یقین بداند که تنها خداوند متعال است که می‌تواند خواسته‌اش را اجابت نماید؛ پس نباید غیر از خدا را خوانده و به غیر او متوسل شود، تفاوتی ندارد که این غیر خدا، پیامبر باشد، ولی باشد، فرشته باشد، بنده صالح باشد یا هر شخص و موجود دیگر؛ الله متعال می‌فرماید: ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [غافر: ۱۴] «الله را با خلوص اعتقاد بخوانید».

دوم: باید بدانی که خودِ دعا کردن، عبادتی است بزرگ و خداوند متعال آن را دوست دارد و صرف نظر از اجابت کردن، بابت دعا کردن به انسان پاداش می‌دهد.

سوم: باید به الله متعال اطمینان داشته باشی و یقین بدانی که خدای تعالی می‌تواند دعایت را اجابت کند؛ و تو برای تقرب جستن به خداوند، به هیچ مخلوقی که او تو را به خداوند نزدیک بگرداند نیاز نداری؛ چنانکه به هیچ بدعتی که مسلمان را دچار توسل نامشروع بگرداند نیاز نداری.

چهارم: الله متعال از توبه‌ی تو و روی آوردنت به او خوشحال می‌شود، هر چند که با کوله باری از گناهان، از او دور شده

باشی؛ بنابراین نباید اجابت را بعید بدانی یا از رحمت او نا امید شوی؛ بلکه این را به خاطر آور که چقدر او از توبه کردنت خوشحال می‌شود و چون توبه نمایی به تو روی می‌آورد - هرچند او بی‌نیاز است - این را که می‌فرماید: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ [زمر: ۵۳] «قطعا الله همه‌ی گناهان را می‌بخشد» در ذهن داشته باش و اینکه می‌فرماید: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ [بقره: ۱۸۶] «هرگاه بندگانم درباره‌ی من از تو بپرسند، [به آنان بگو] من نزدیکم و دعای دعاکننده را - هنگامی که مرا بخواند - اجابت می‌کنم».

پنجم: نباید خوراکی و نوشیدنی دعا کننده از کسب حرام باشد که این مساله یکی از موانع اجابت دعاست؛ دلیل این مطلب، حدیثی است که ابوهریره از رسول الله صلی الله علیه وسلم، روایت نموده مبنی بر اینکه ایشان: «درباره‌ی شخصی سخن گفت که سفری طولانی کرده و ژولیده موی و غبارآلود است؛ دستانش را به سوی آسمان بلند می‌کند و می‌گوید: پروردگارا! پروردگارا! درحالی که آب و غذا و لباسش حرام می‌باشد و با حرام تغذیه شده است؛ چگونه دعای چنین شخصی پذیرفته می‌شود؟». (به روایت مسلم: ۱۰۱۵)

ششم: شخص دعا کننده باید آداب دعا و سنت‌های دعا را رعایت نماید که عبارتند از:

1 طهارت داشته باشد؛ یعنی آنگونه که برای نماز وضو می‌گیرد، برای دعا کردن نیز وضو بگیرد.

دلیل آن حدیث ابوموسی رضی الله عنه در صحیحین و داستان او با عمویش ابوعامر رضی الله عنه می‌باشد؛ در این حدیث ابوعامر به ابو موسی توصیه می‌کند که از پیامبر بخواهد تا برای او دعا کند؛ ابو موسی به وی خبر می‌دهد: رسول الله آب خواست و با آن وضو گرفت و سپس دست‌هایش را بلند کرد و گفت: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبِيدِي، أَيُّ عَامِرٍ»:
«بار الهی، بنده‌ات ابو عامر را ببخشای».

[ایشان چنان دستانش را بلند نمود که] تا جایی که من سفیدی زیر بغل‌هایش را مشاهده کردم. سپس پیامبر اکرم افزود: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ مِنْ النَّاسِ»: «بار الهما، روز قیامت مرتبه‌اش را بالاتر از بسیاری از مردم قرار بده». به روایت بخاری (۴۳۲۳) و به روایت مسلم (۲۴۹۸).

2 رو به قبله نماید.

3 دستانش را بلند کند.

دلیل این دو سنت حدیث عبدالله بن عباس رضی الله عنهما می‌باشد که می‌گوید: عمر بن خطاب رضی الله عنه برای من روایت نموده و گفت: رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در روز بدر به مشرکان

نگاه کرد، درحالی که آنها هزار نفر بودند و اصحابش سیصد و نوزده نفر؛ رسول الله ﷺ رو به قبله نمود و سپس دستانش را دراز کرد و پروردگارش را به دعا خوانده و فرمود: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»: «بارالها، آنچه به من وعده دادی، عملی کن؛ بارالها، آنچه به من وعده دادی عنایت کن». به روایت مسلم (۱۷۶۳).

4 دعا را با حمد و ثنای پروردگار متعال و صلوات و درود بر پیامبر اسلام ﷺ آغاز کند. دلیل آن حدیث فضالة بن عبید صحابی رسول الله ﷺ است که می‌گوید: رسول الله ﷺ شنید که مردی در دعایش دعا می‌کند و الله متعال

را ستایش نمی‌کند و بر پیامبر درود نمی‌فرستد؛ بنابراین رسول الله فرمود: «عَجَلْ هَذَا»: «این فرد شتاب می‌کند».

سپس او را صدا زد و به وی فرمود: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ، فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ وَعَزَّ، وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدُ بِمَا شَاءَ»: «چون یکی از شما دعا می‌کند، باید دعایش را با ستایش پروردگار بزرگوار و عزیزش و سپس درود فرستادن بر پیامبر آغاز کند و پس از آن هرچه می‌خواهد دعا کند».

بنابراین چون دعایش را با حمد و ستایش الله متعال آغاز نماید، خصوصاً با آیات حمد و

ستایش که در ابتدای سوره‌ها آمده است - و ذکر خواهد شد - و پس از آن بر پیامبر درود بفرستد و بعد از آن با انواع حمد و ثنا - که ذکر خواهد شد - الله متعال را ستایش نماید، چنین دعایی به اجابت نزدیک‌تر است.

5 با گمان نیک به پروردگار و یقین به اجابت دعا، او تعالی را به یاری بخواند؛ و نباید عجز باشد و با خود بگوید: «دعا کردم اما اجابت نشد»، بلکه باید یقین داشته باشد که خداوند متعال دعایش را اجابت خواهد کرد. از ابوهریره روایت است که رسول الله ﷺ فرمودند: «لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ، مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ، مَا لَمْ يَسْتَعْجِلْ»: «همواره

دعای بنده پذیرفته می‌شود مادامی که دعای وی با گناه و قطه صله‌ی رحم همراه نباشد و عجله نکند». گفته شد: ای رسول خدا، عجله کردن در دعا چیست؟ فرمود: «يَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ وَقَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ أَرَ يَسْتَجِيبُ لِي، فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَيَدْعُ الدُّعَاءَ»: «می‌گویند: دعا کردم و دعا کردم اما ندیدم که دعایم اجابت شود؛ و در این هنگام خسته شده و دیگر دعا نمی‌کند». به روایت مسلم (۲۵۳۷)

6 خداوند متعال را با انواع نام‌های نیکویش فرا بخواند، به عنوان مثال بگوید: «ای غفور، گناهانم را ببامرز» «ای شافی

بیماری‌ام را شفا بده» «ای رزاق، مرا روزی بده» و به همین ترتیب متناسب با خواسته‌اش، الله متعال را با یکی از اسامی نیکویش بخواند، اگر از خداوند رحمت می‌خواهد، بگوید: «یا رحمان و یا رحیم»، اگر عزت می‌خواهد، بگوید: «یا عزیز»، اگر مغفرت و آمرزش می‌خواهد، بگوید: «یا غفور» و اگر از او شفا می‌خواهد بگوید: «یا شافی». و به همین ترتیب الله متعال را به گونه‌ای بخواند که مناسب با دعایش باشد؛ و دلیل آن این آیه است که می‌فرماید:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾^ط

[الأعراف: ۱۸۰] «و الله زیباترین نام‌ها را دارد، پس او را به آن [نام‌ها] بخوانید».

7 الفاظ دعا را پیوسته تکرار نماید و در خواستن از خداوند متعال پافشاری کند. دلیل آن حدیث ابن عباس رضی الله عنهما در مورد دعای پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم برای اصحابش در بدر است که فرمود: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»: «بارالها، آنچه را به من وعده دادی عملی کن، بارالها آنچه را به من وعده دادی عنایت کن». و پیوسته مشغول دعا به درگاه پروردگارش بود تا اینکه ردای او از دوشش افتاد؛ و ابوبکر او را در آغوش گرفت و به ایشان گفت: ای پیامبر الله، مناجات با پروردگارت کافی است. به روایت مسلم (۱۷۶۳).

و همچنین در صحیحین از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم برای دوس

دعا نمود و فرمود: «اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَاثَّتِ بِهِمْ، اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَاثَّتِ بِهِمْ»: «بارالها دوس را هدایت کن و مشرف به اسلام بگردان؛ بارالها دوس را هدایت کن و مشرف به اسلام بگردان». به روایت بخاری (۲۹۳۷) و مسلم (۲۵۲۴).

آرام و پنهانی دعا کند، نه آشکارا و بلند. و دلیل آن این آیه است که الله متعال می‌فرماید: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵] «پروردگارتان را به زاری و پنهانی بخوانید».

و خواندن خداوند متعال در پنهانی به اخلاص نزدیک‌تر است؛ و چنین است که

الله متعال دعای زکریا عَلَيْهِ السَّلَام را ستایش نموده و می‌فرماید: ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَ نِدَاءً خَفِيًّا﴾ [مریم: ۳] «آنگاه که پروردگارش را به ندایی پنهان [به دعا] خواند». و این کار را از باب اخلاص انجام داد؛ بنا بر یکی از اقوال مفسرین در این زمینه.

9 دعایش شامل مدح و ثنا و ستایش پروردگار متعال باشد، زیرا خداوند متعال دوست دارد که بنده‌اش او را ثنا گفته و ستایش نماید، تا با ثنا و ستایش خداوند او را عبادت کند و گرنه الله متعال از عبادت بنده بی‌نیاز است. در صحیحین از ابن مسعود روایت است که رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمودند: «وَلَا أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنْ

اللَّهُ وَلِذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ: «کسی نیست که بیش از الله متعال مدح و ستایش را دوست داشته باشد و به همین سبب خود را مدح و ستایش نموده است».

10 دعا کننده باید اوقات اجابت دعا را بشناسد و خداوند را در این اوقات بخواند؛ برخی از اوقات و مواضع اجابت دعا از این قرار می‌باشند: دعا کردن بین اذان و اقامه؛ دعا کردن در یک سوم آخر شب؛ زمان اجابت در روز جمعه؛ بعد از نمازها؛ در سجده‌ها؛ هنگام نزول باران؛ دعای مسلمان برای مسلمان در غیاب او؛ دعای پدر برای فرزند؛ دعای مسافر و دعای مظلوم.

صحیح الدعاء والثناء علی الله تعالی

انواع ستایش‌ها برای خداوند متعال

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾﴾

[الفاتحة: ۲-۴]

«ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است. بخشنده‌ی مهربان است. صاحب روز جزا است.»

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ
وَرُبْعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [فاطر: ۱]

«سپاس [و ستایش] از آنِ الله - آفریننده‌ی
آسمان‌ها و زمین - است؛ [پروردگاری که]
فرشتگان را با بال‌های دوگانه و سه‌گانه
و چهارگانه، فرستادگان [خویش به سوی
مردم] قرار داد [و] هر چه بخواهد در
آفرینش می‌افزاید. بی‌تردید، الله بر هر
چیزی تواناست.»

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ [الأنعام: ۱]

«ستایش خداوندی را که آسمان‌ها و زمین
را آفریده و تاریکی‌ها و روشنایی‌ها را پدید
آورده است».

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [سبأ: ۱]

«ستایش خداوندی راست که تمام آنچه
در آسمان‌ها و زمین است از آن اوست و
ستایش در آخرت نیز او را سزااست و او
فرزانه‌ی آگاه است.»

«الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا

فِيهِ»

«حمد و ستایش برای الله است، ستایشی
بسیار و پاک و مبارک.»

2

«رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِثْلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
وَمِثْلُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الشَّانِ
وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ:
اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا
مَنْعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

«پروردگارا! حمد و ستایش از آن توست؛
انگونه ستایشی که آسمان‌ها و زمین و میان
آنها و هرچه را که تو بخواهی، پر کند. الهی!
تو اهل ستایش و عظمت هستی. الهی! تو
شایسته‌ی ستایش بندگان هستی؛ همگی
ما بندگان تو هستیم؛ آنچه تو عنایت کنی،

هیچکس نمی‌تواند جلوی آن را بگیرد و چیزی را که تو منع نمایی، کسی نمی‌تواند آن را عطا کند. الهی! ثروت و بهره‌ی هیچ ثروتمند و سرمایه‌داری او را از تو بی‌نیاز نمی‌گرداند و در برابر تو سودی برایش ندارد».

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ
الْأَمْرُ كُلُّهُ»

«پروردگارا حمد و ستایش سراسر از آن توست و همه‌ی امور به تو بازمی‌گردد».

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قِيَمُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَقَوْلِكَ الْحَقُّ،
وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ
حَقٌّ، (وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
حَقٌّ) وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلَمْتُ، وَبِكَ
أَمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، (وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ) وَإِلَيْكَ
خَاصَمْتُ، وَبِكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ
وَمَا أَخَّرْتُ، وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ
مِنِّي، (أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ) لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

«پروردگارا! تمام ستایش‌ها از آن توست. تو

هستی محافظِ آسمان‌ها و زمین. تو شایسته‌ی حمد و ثنایی که پروردگار زمین و آسمان و کسانی هستی که در آنها وجود دارد. تو شایسته حمد و ثنایی که روشنایی آسمان‌ها و زمین و کسانی که در آنها هستند، از جانب توست. تو بر حقی و قول و وعده‌ات نیز حق است. ملاقات تو حق است، بهشت تو حق، دوزخ تو حق، پیامبرانت حق، محمد ﷺ حق و قیامت نیز حق است. پروردگارا! تسلیم تو شدم، به تو ایمان آوردم، به تو توکل نمودم و به تو روی آوردم. به کمک تو با دشمنان، مبارزه کردم. و تو را حَکَم قرار دادم، پس گناهان اول و آخر و آشکار و نهانم و چیزهایی را که تو بهتر از من می‌دانی بیامرزد. پروردگارا! تقدیم و تاخیر بدست توست. معبود برحقی جز تو وجود ندارد».

﴿اللَّهُمَّ مَلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
 وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ
 وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ
 بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾﴾ [آل عمران: ٢٦-٢٧]

«بار الها! تو صاحب فرمانروایی و ثروت و دارایی هستی، حکومت و دارایی را به هرکس که خواهی می‌بخشی؛ و حکومت و دارایی را از هرکس که خواهی باز پس می‌گیری؛ و

هرکس را که بخواهی عزت و قدرت می‌دهی
و هرکس را که بخواهی خوار می‌گردانی،
خوبی به دست تو است و بی‌گمان تو بر
هر چیز توانا هستی. شب را در روز وارد
می‌کنی و روز را در شب داخل می‌گردانی
و زنده را از مرده بیرون می‌آوری و مرده
را از زنده بیرون می‌آوری؛ و هرکس را که
بخواهی بدون حساب روزی می‌دهی».

(دو آیه (۲۶ - ۲۷) از سوره آل عمران؛ و در
ابتدای آیه اول کلمه (قل) عمدا حذف شده تا
به ابتدای دعا اشاره شود).

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ
 الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ
 آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ
 قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ
 شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ،
 وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ
 عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»

«بارالها! ای پروردگارِ آسمان‌ها و زمین و
 پروردگارِ عرش بزرگ، پروردگارِ ما و همه‌ی

چیزها، شکافنده‌ی دانه و هسته، فرود آورنده‌ی تورات و انجیل و فرقان، از شرّ هر آنچه پیشانی‌اش در دست توست به تو پناه می‌برم؛ الهی! تویی اول؛ و قبل از تو چیزی نبوده است؛ تویی آخر و بعد از تو چیزی نیست؛ تو آشکاری و هیچ چیز آشکارتر از تو نیست. تو پنهانی و هیچ چیز پنهان‌تر از تو نیست؛ الهی! قرض‌های ما را ادا کن و ما را از تنگدستی به غنا و توانگری برسان».

6

«اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ
وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَأُشْهِدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأُشْهِدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

«بار الهما، من تو را و فرشتگانت و حاملان
عرشت را گواه می‌گیرم و تمام کسانی را
که در آسمان‌ها و در زمین هستند گواه
می‌گیرم که تو الله هستی و هیچ معبود
بر حقی جز تو نیست، یکتایی و شریکی
نداری؛ و گواهی می‌دهم که محمد بنده و
فرستاده‌ی توست.»

7

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»

«بارالها، از تو می‌خواهم به وسیله‌ی گواهی
دادنم به اینکه تو معبودی و معبود بر حقی
جز تو نیست، یکتای بی‌نیازی هستی که نه
زاده و نه زاده شده و همتایی ندارد».

(در حدیث وارد شده که این دعا همان اسم
اعظم الله است که چون با آن خوانده شود،
اجابت می‌کند؛ و چون از او خواسته شود،
می‌دهد.)

8

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

«هیچ معبود برحقى جز الله بزرگ و بردبار وجود ندارد. هیچ معبود برحقى جز الله که پروردگار عرش بزرگ است، وجود ندارد. هیچ معبود برحقى جز الله که پروردگار آسمان‌ها و زمین و عرش گران‌بها است، وجود ندارد.»

(یکی از دعاهاى غم و اندوه و نگرانی است.)

«اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

«الله، پروردگار من است، چیزی را با او شریک نمی‌گردانم».

(یکی از دعا‌های غم و اندوه و نگرانی است.)

10

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ
أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ
اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ»

«هیچ معبود بر حقی جز الله نیست،
یکتاست و شریکی برای او نیست؛ الله از
همه بزرگ‌تر است؛ حمد و ستایش بسیار
برای اوست؛ پروردگار جهانیان پاک و منزّه
است؛ هیچ توان و قدرتی نیست مگر با
استعانت از الله عزیز حکیم».

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ،
وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ
اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

«هیچ معبود بر حقی جز الله نیست،
یکتاست و شریکی برای او نیست؛ پادشاهی
از آن اوست و حمد و ستایش برای اوست؛
او بر هر چیزی تواناست؛ پاک و منزّه است
الله، حمد و ستایش برای اوست؛ و هیچ
معبود بر حقی جز او نیست؛ و الله بزرگ‌تر
است و هیچ توان و قدرتی نیست مگر با
استعانت از الله بلندمرتبه‌ی بزرگ».

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ
عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»

«هیچ معبود بر حقی جز الله یکتا نیست؛
وعده‌ی خود را عملی نمود و بنده‌اش را
یاری رساند و به تنهایی احزاب را شکست
داد.»

13

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

«بارالها! تو پروردگار منی، جز تو معبود برحق وجود ندارد، تو مرا آفریده‌ای و من بنده تو هستم. و من بر پیمان و وعده‌ی تو تا حد توان، استوار و پایدارم. از بدی کارهایی که انجام داده‌ام به تو پناه می‌برم. و به نعمت‌هایی که به من ارزانی داشته‌ای و گناهانی که انجام داده‌ام اعتراف می‌کنم. پس مرا مغفرت کن زیرا کسی جز تو گناهان را نمی‌بخشد.»

14

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ»

«بارالها، من از تو مسالت دارم با اعتراف به اینکه هر حمد و ستایشی برای توست و هیچ معبود بحقی جز تو وجود ندارد ای منان، ای به وجود آورنده آسمان‌ها و زمین، ای صاحب جلال و اکرام، ای همیشه زنده و پابرجا».

(در حدیث وارد شده که این دعا همان اسم اعظم الله است که چون با آن خوانده شود اجابت می‌کند و اگر از او خواسته شود، عطا می‌کند.)

15

«سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَكَ رَبَّنَا»

«پروردگار ما، چه پاک و منزهی و چه بزرگ
و با عظمتی».

16

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ
وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظْمَةِ»

«تسبیح و تقدیس ذاتی را سزااست که
صاحب قدرت و عظمت، عزت و بزرگواری،
تسلط و چیرگی، ملک و پادشاهی و نخوت
و بزرگی است».

17

«اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو الْمَلَكُوتِ
وَالْجَبْرُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظْمَةِ»

«الله اکبر - سه مرتبه - به راستی خداوند،
صاحب عزّت و بزرگواری و تسلّط و چیرگی،
قدرت و عظمت و بزرگی و سترگی است.»

18

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا،
وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»

«الله بسیار بزرگ است و حمد و ستایش
بسیار برای اوست؛ و صبح و شام تسبیح
برای اوست.»

برای کسی که دعا می‌کند مستحب
است که بعد از حمد و ثنای خداوند بر
پیامبر ﷺ درود بفرستد.

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ،
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

«بار الهی بر محمد و خاندان محمد درود
بفرست چنانکه بر ابراهیم و خاندان ابراهیم
درود فرستادی؛ که تو ستوده و بزرگ و
قدرتمندی.»

صِحِّحِ الدُّعَا وَالشَّنَاءَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

برخی از
دعاهای قرآنی

1

﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (۱۲۹)

[التوبة: ۱۲۹]

«الله برای من کافی است. هیچ معبودی
[به حق] جز او نیست؛ تنها بر او توکل کردم
و او پروردگارِ عرش بزرگ است.»

2

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ

مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ [الأنبياء: ٨٧]

«[پروردگارا،] هیچ معبودی [به‌حق] جز تو نیست. تو منزّهی. بی‌تردید، من از ستمکاران بوده‌ام».

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي^ج

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ [إبراهيم: ٤٠]

«پروردگارا، مرا برپادارنده نماز قرار بده و از فرزندانم [نیز چنین کن]. پروردگارا، دعایم را بپذیر.»

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ [آل عمران: ۳۸]

«پروردگارا، از جانب خویش فرزندی پاک و پسندیده به من عطا کن [که] بی‌تردید، تو شنونده‌ی دعایی».

5

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي
أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ﴾ ﴿١٤٧﴾ [آل عمران: ١٤٧]

«پروردگارا، گناهانمان را بیامرز و
از زیاده‌روی ما در کارمان [درگذر] و
گام‌هایمان را استوار بدار و ما را بر گروه
کافران پیروز گردان.»

6

﴿رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ

الرَّحِيمِينَ﴾ [المؤمنون: ۱۱۸]

«پروردگارا، [گناهانم را] ببخشای و رحم کن و تو بهترین بخشنده‌ای».

7

﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾

[القصص: ۱۶]

«پروردگارا، من به خود ستم کرده‌ام؛ مرا ببخش».

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

[البقرة: ۲۵۰]

«پروردگارا، بر [دل‌های] ما صبر و شکیبایی
فرو ریز و گام‌هایمان را استوار بدار و ما را بر
گروه کافران پیروز گردان.»

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ

الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ [آل عمران: ٨]

«پروردگارا، دل‌های ما را - بعد از آنکه ما را هدایت فرمودی - [از راه حق] منحرف مگردان و از سوی خود، رحمتی به ما ارزانی دار [که] بی‌تردید، تو بسیار بخشنده‌ای».

10

﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٤٥﴾ وَيَسِّرْ لِي

أَمْرِي ﴿٤٦﴾﴾ [طه: ۲۵-۲۶]

«پروردگارا، بر [حوصله و] شکیبایی‌ام
بیفزای و کارم را برایم آسان گردان.»

11

﴿مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾﴾

[الأنبياء: ۸۳]

«رنج [و بیماری] به من رسیده است و تو
مهربان‌ترین مهربانانی.»

12

﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾
وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾﴾

[المؤمنون: ۹۷-۹۸]

«پروردگارا، من از وسوسه‌های شیاطین به تو پناه می‌برم. و پروردگارا، از اینکه آنها نزد من حاضر شوند [نیز] به تو پناه می‌برم.»

﴿رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ

عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ [الفرقان: ۶۵]

«پروردگارا، عذاب دوزخ را از ما بازگردان
[که] بی‌تردید، عذابش [سخت و] پایدار
است».

﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ [الأعراف: ۸۹]

«علم پروردگاران همه چیز را فراگرفته
است؛ بر الله توکل کرده‌ایم. پروردگارا،
میان ما و قوممان به حق داوری کن و تو
بهترین داوری.»

15

﴿أَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (١١٤)

[المائدة: ١١٤]

«به ما روزی ده که تو بهترین
روزی‌دهنده‌ای.»

16

﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا

مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ١٠)

«پروردگارا، رحمتی از جانب خویش بر ما
ارزانی دار و در کار [هجرت] ما هدایت و
تعالی برایمان فراهم ساز.»

17

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي

بِالصَّالِحِينَ﴾ [الشعراء: ۸۳]

«پروردگارا، به من دانشی [در دین] ببخش و مرا به شایستگان ملحق کن».

18

﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: ۱۱۴]

«پروردگارا، بر دانشم بیفزای».

19

﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (۲۴)

[القصص: ۲۴]

«پروردگارا، به هر خیری که برایم
بفرستی، سخت نیازمندم».

20

﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتِنَا
قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (۷۴)

[الفرقان: ۷۴]

«پروردگارا، از همسران و فرزندانمان
[کسانی را] به ما عطا فرما که [مایه شادی
دل‌ها و] روشنی چشم‌ها باشند و ما را
پیشوای پرهیزگاران قرار بده».

﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ [النمل: ١٩]

«پروردگارا، به من توفیق بده تا شکر نعمتی را که بر من و بر پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای به جای آورم و [یاری‌ام کن تا] کاری شایسته انجام دهم که مایه‌ی رضایت گردد و به رحمت خویش مرا در جمع بندگان شایسته‌ات وارد کن.»

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ﴾ ﴿١٢٧﴾ ﴿وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿١٢٨﴾ [البقرة: ١٢٧-١٢٨]

«پروردگارا، [اعمالِ نیک ما - از جمله بنای
این خانه مقدس را] از ما بپذیر که بی‌تردید،
تو شنوای دانایی.. و توبهٔ ما را بپذیر. حقا
که تو توبه‌پذیرِ مهربانی».

صحیح الدعاء والثناء علی الله تعالی

برخی از دعاهای نماز

1

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا
بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي
مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ
الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ
وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»

«بارالها، میان من و گناهانم فاصله بینداز
همانطور که میان مشرق و مغرب فاصله
انداختی. بارالها، همچنانکه پارچه‌ی سفید
از پلیدی و چرک، پاک و طاهر می‌گردد،
گناهانم را پاک بگردان. بارالها، گناهانم را به
وسیله آب، یخ و تگرگ بشوی و پاک گردان.»
(و آن یکی از دعاهای آغاز نماز است.)

«اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ،
وَأِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي
لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ
تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

«یا الله، ای پروردگار جبرئیل و میکائیل
و اسرافیل! ای پدیدآورنده‌ی آسمان‌ها و
زمین! ای دانای نهان و آشکار! تو در میان
بندگان درباره‌ی اختلافات‌شان داوری
می‌کنی؛ پس مرا به لطف و توفیق خود، به

سوی حقیقت و راه راستی که در آن اختلاف کرده‌اند، هدایت نما؛ بی گمان تو هر که را بخواهی، به راه راست هدایت می‌کنی.»
(این دعا، یکی از دعاهای آغاز نماز است؛
به ویژه در نماز شب.) (و به هنگام پوشیده ماندن حق و ورود شبهه به قلب خوانده می‌شود.)

3

«وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

«من چهره‌ام را به سوی ذاتی متوجه کرده‌ام که آسمان‌ها و زمین را آفرید؛ در حالی که از باطل روی گردان شده و به سوی حق آمده‌ام و از مشرکان نیستم. براستی نماز، عبادت، زندگی و مرگم از آن پروردگار جهانیان است که شریکی ندارد. دستور یافته‌ام که چنین کنم و من از فرمانبرداران می‌باشم. پروردگارا، تویی پادشاه، بجز تو، معبودی [بحق] وجود ندارد. تو پروردگار من هستی و من بنده‌ی تو هستم. بر خود ظلم کردم و به گناهم اعتراف نمودم؛ همه‌ی گناهانم را ببخشای، همانا جز تو کسی گناهانم را نمی‌آمرزد. الهی! مرا به نیکوترین اخلاق و خصلت‌ها، رهنمون فرما، همانا بجز تو کسی نیست که مرا بسوی

آنها هدایت کند. الهی! خصلت‌های بد را از من دور گردان؛ زیرا جز تو کسی نیست که آنها را از من دور گرداند. من در بارگاهت حاضرم و برای اطاعت از تو آماده‌ام. هرگونه خیر و نیکی در اختیار توست؛ بدی را به سوی تو راهی نیست. الهی! من به لطف تو موجودم و به سوی تو متوجه‌ام؛ تو بسیار با برکت و برتر هستی؛ از تو آمرزش می‌خواهم و به بارگاه تو توبه می‌کنم».

(این دعا، یکی از دعاهای آغاز نماز است به ویژه در نماز شب.)

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي»

«بار الها تو پاک و منزهی پروردگار ما؛ و
حمد و ستایش برای توست؛ بار الها مرا
بیامرز».

(دعایی است که خواندن آن در رکوع و
سجده مشروع است.)

5

«اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخِطِكَ،
وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا
أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ»

«بارالها پناه می‌برم به خشنودی‌ات از خشمت و به بخششت از مجازاتت و پناه می‌برم به تو از عذاب تو، نمی‌توانم ثنای تو را بشمارم، تو چنان هستی که خودت ثنای خودت فرمودی.»

(دعایی است که خواندن آن در سجده مشروع است.)

6

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةً، وَجِلَّةً،
وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ»

«بار الهی، تمام گناهانم را: کوچک و بزرگ،
اول و آخر (گذشته و آینده) و نهان و آشکار
را ببخشای.»

(دعایی است که خواندن آن در سجده
مشروع است.)

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا،
 وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي
 نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ
 شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي
 نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا»
 «پروردگارا! در دلم، زبانم، گوش‌هایم،
 چشم‌هایم، بالای سرم، طرف پایینم، سمت
 راستم، سمت چپم، در پیش رویم و پشت
 سرم نوری و در وجودم نوری قرار بده و نور
 مرا بزرگ و باشکوه بگردان.»

(دعایی است که خواندن آن در سجده
 مشروع است، به ویژه در نماز شب.)

8

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ
جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ
فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ
فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

«پروردگارا! از عذاب جهنم، عذاب قبر،
فتنه‌ی زندگی و مرگ و فتنه‌ی دجال به تو
پناه می‌برم.»

(دعایی است که خواندن آن در تشهد آخر،
قبل از سلام مشروع است.)

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ،
وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

«یا الله! مرا بر ذکر و یادت و شکر و سپاس
از تو و عبادت نیکویت یاری کن.»
(دعایی است که خواندن آن در تشهد آخر،
قبل از سلام مشروع است.)

10

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،
وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ،
وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ
وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

«بار الها! گناهان گذشته و آینده، پنهان و آشکار، تجاوزهای مرا و آنچه را که تو بهتر از من می‌دانی، ببخش و بیامرز؛ چرا که تقدیم و تأخیر بدست توست و هیچ معبود بر حقی جز تو وجود ندارد.»

(دعایی است که خواندن آن در تشهد آخر،
قبل از سلام مشروع است.)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ،
وَالْمَغْرَمِ»

«بار الها به تو پناه می‌آورم از اینکه مقروض
و بدهکار شوم».

(دعایی است که خواندن آن در تشهد آخر،
قبل از سلام مشروع است.)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنَ النَّارِ»

«خدایا من از تو بهشت را می‌خواهم و از
آتش به تو پناه می‌برم.»

(دعایی است که خواندن آن در تشهد آخر،
قبل از سلام مشروع است.)

13

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ
الْعُمُرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

«خدایا! از بخل، بزدلی، فرتوت شدنی که
باعث ذلت گردد، فتنه دنیا (دجال) و عذاب
قبر، به تو پناه می‌برم».

(دعایی است که خواندن آن در تشهد آخر،
قبل از سلام مشروع است.)

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا
وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي
مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

«پروردگارا! بر خود بسیار ستم کرده‌ام و جز تو کسی گناهان را نمی‌آمرزد. بارالها! با عنایت و بخششی از جانب خود، مرا بیامرزد و بر من رحم کن. همانا تو بخشنده‌ی مهربانی.»

(دعایی است که خواندن آن در نماز مشروع است و در سجده یا بعد از تشهد آخر و قبل از سلام دادن خوانده می‌شود.)

15

«اللَّهُمَّ حَاسِبْنِي حِسَابًا يَسِيرًا»

«بار الهی از من حسابی آسان بگیر.»

(دعایی است که خواندن آن در نماز مشروع است و در سجده یا بعد از تشهد آخر و قبل از سلام دادن خوانده می‌شود.)

16

«رَبِّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ»

«پروردگارا در روزی که بندگانت را مبعوث می‌گردانی، مرا از عذابت نجات ده.»

(دعایی است که خواندن آن در نماز مشروع است و در سجده یا بعد از تشهد آخر و قبل از سلام دادن خوانده می‌شود.)

صَیْحُ الدُّعَاءِ وَالشَّنَائِعِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

دعاهای نبوی

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»

«پروردگارا در این دنیا و در آخرت به ما
نیکی ارزانی دار و ما را از عذاب آتش مصون
دار.»

(بیشترین دعای پیامبر همین بوده است.)

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي،
وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»

«بارالها، مرا بیامرز و به من رحم کن و هدایت‌م فرما و سلامت‌م بدار و روزیم بده».
(این دعایی است که خیر دنیا و آخرت را در خود جمع نموده است.)

«اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ
وَاعْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»

«یا الله! مرا با حلال خود، از آنچه حرام
کرده‌ای، کفایت بفرما و به فضل خویش مرا
از غیر خود، بی‌نیاز بگردان.»

(این دعای پرداخت بدهکاری است.)

«اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا
عَلَى طَاعَتِكَ» «يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ
قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»

«بار الهما، ای تغییر دهنده‌ی دل‌ها، دل‌های
ما را متوجه طاعت و فرمانبرداری خود
بگردان. یا الله! ای دگرگون کننده‌ی دل‌ها!
قلبم را بر دین خود استوار بگردان.»

(این دعای ثبات و پایداری بر حق است و
بیشترین دعای رسول الله ﷺ بوده است.)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ
 وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ
 مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ مِنْهُ عَبْدُكَ
 وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ
 إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ
 وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ
 أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ تَقْضِيهِ لِي خَيْرًا»

«بارالها، از تو تمام خیرها را می‌خواهم، خیرهای زود هنگام و آینده را و خیرهایی که می‌دانم و آنچه نمی‌دانم؛ و از تمام شرها چه زود هنگام، چه دیر هنگام، آنچه که می‌دانم و آنچه نمی‌دانم، به تو پناه می‌برم؛ بارالها، از تو خیری را می‌خواهم که بنده و پیامبرت محمد ﷺ از تو خواسته است و از شر آنچه بنده و پیامبرت به تو پناه برده است، به تو پناه می‌برم؛ بارالها، از تو بهشت و هر گفتار یا کرداری که مرا به بهشت نزدیک می‌کند، می‌خواهم و از جهنم و هر گفتار یا کرداری که مرا به آن نزدیک می‌کند، به تو پناه می‌برم؛ و از تو می‌خواهم هر چه برایم مقدر کرده‌ای، خیر بگردانی.»

(یکی از دعاهای جامع و کامل است.)

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
ظُرْفَةَ عَيْنٍ»

«ای همیشه زنده، همیشه ایستاده به تدبیر
خلایق، به رحمت تو پناه می‌آورم، همه‌ی
کارهایم را سر و سامان بده و یک چشم به
هم زدن مرا به خودم واگذار نفرما».

(دعای غم و اندوه و نگرانی است.)

«اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ
 نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ
 فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ
 سَمِيَتْ بِهِ نَفْسٌ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ
 عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ
 فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ
 رِبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ بَصْرِي وَجِلَاءَ حُزْنِي
 وَذَهَابَ هَمِّي»

«بار الهما، من بنده و فرزند بنده و فرزند
 کنیز توأم؛ و پیشانی من به دست توست،
 حکم تو در حق من جاری است، داوری تو

در حق من عادلانه است. با توسل به هر اسمی که خود را بدان نامیدی یا آن را در کتابت نازل نموده‌ای یا به کسی از بندگان آموخته‌ای و یا در علم غیب نزد خود پنهان نگه داشته‌ای، از تو می‌خواهم که قرآن را بهار قلبم و نور سینه‌ام و زداینده اندوه و از بین برنده نگرانی‌ام قرار دهی».

(دعای غم و اندوه و نگرانی است.)

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا،
وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ سَهْلًا إِذَا شِئْتَ»

«بار الهما، هیچ امر آسانی نیست مگر آنچه تو
آن را آسان بگردانی و تو اگر بخواهی غم و
اندوه را آسان می‌گردانی.»

(و این دعای آسان شدن امور به هنگام
دشواری آنها می‌باشد.)

9

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ،
وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ»

«بار الها! از تو هدایت، پرهیزگاری، پاکدامنی
و بی‌نیازی - از مردم - مسئلت دارم.»

10

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي، وَسَدِّدْنِي»

«بار الها، مرا هدایت فرما و راست و
ثابت قدم نگه‌دار.»

«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ
أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي،
وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي،
وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ،
وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ»

«یا الله، دینم را که نگه دارنده‌ی من از بدی‌هاست و دنیایم را که زندگانی‌ام در آن است و آخرتم را که بازگشتم به سوی آن می‌باشد، اصلاح بفرما و زندگی را برای من موجب افزایش کارهای نیک قرار بده و مرگ را برای من مایه‌ی راحتی و رهایی از همه‌ی بدی‌ها بگردان.»

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ
فَاعْفُ عَنِّي»

«بارالها، تو بسیار بخشنده‌ای و بخشش و گذشت را دوست داری، پس مرا ببخش و از من درگذر.»

«اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا
بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا
مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتِّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا
وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا،
وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانصُرْنَا عَلَى
مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا
تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا
تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا»

«بار الهما، از خشیت خویش به اندازه‌ای
نصیبمان بگردان که در میان ما و نافرمانی

تو حایل شود؛ و از طاعت خود، آن قدر به ما بده که ما را به بهشتِ تو برساند و به ما یقینی عطا کن که به وسیله‌ی آن، سختی‌های دنیا را بر ما آسان نمایی. بار الهها، تا زمانی که ما را زنده می‌داری، ما را از گوش‌ها، چشمان و نیروی‌مان - و دیگر حواسی که به ما داده‌ای - برخوردار بگردان و حواس ما را پیش از مرگ‌مان از میان مَبَر و انتقام ما را بر کسی قرار بده که به ما ستم کرده است و ما را بر دشمنان‌مان پیروز بگردان و مصیبت‌مان را در دین‌مان قرار نده و دنیا را بزرگ‌ترین هدف‌مان و پایان و غایتِ علم و دانش‌مان نگردان و کسی را بر ما چیره مکن که به ما رحم نمی‌کند».

«رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَانصُرْنِي وَلَا
 تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ،
 وَاهْدِنِي وَيَسِّرِ الْهُدَى لِي، وَانصُرْنِي عَلَى
 مَنْ بَغَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَرًا،
 لَكَ ذَكَرًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مِطْوَاعًا، لَكَ
 مُحِبًّا، إِلَيْكَ أَوَّاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي،
 وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ
 حُجَّتِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَاسْأَلْ
 سَخِيمَةَ صَدْرِي».

«پروردگارا، مرا یاری بگردان و کسی را بر
 من یاری مده، مرا پیروز بگردان و کسی را بر

من پیروز مگردان؛ مکر و عذابت را متوجه دشمنانم بگردان نه من؛ و مرا هدایت کن و هدایت را برای من آسان بگردان؛ و مرا بر کسانی که نسبت به من تجاوز می‌کنند پیروز بگردان؛ پروردگارا مرا بنده‌ی شکرگزار و ذاکر خود بگردان که بسیار از تو می‌ترسد و بسیار از تو فرمان می‌برد و برای تو خاشع و فروتن است؛ و توبه و انابت او به سوی تو بسیار است؛ پروردگارا توبه‌ام را بپذیر و گناهانم را بشوی و دعایم را اجابت کن و سخن و ایمانم را در دنیا و در جواب دو فرشته‌ی قبر ثابت و استوار بگردان و قلبم را هدایت کن و کینه‌ی درون سینه‌ام را از بین ببر».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً فِي قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ»

«بار الهما، انجام انواع خیر و خوبی و ترک منکرات و دوست داشتن فقیران را از تو خواستارم؛ و اینکه مرا بیامرزی و رحمت خود را شامل من بگردانی؛ و چون خواستی گروهی را بیازمایی، مرا درحالی بمیرانی که به فتنه گرفتار نشدم؛ از تو محبتت و محبت کسانی را خواهانم که آنان را دوست داری و محبت و دوست داشتن عملی را که مرا به محبت و دوستی تو نزدیک می‌گرداند».

(رسول الله ﷺ در مورد این دعاها می‌فرماید: آنها حق و درست‌اند، پس آنها را بخوانید و بیاموزید.)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ،
وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ
رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ
خَيْرِ مَا تَعَلَّمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا
تَعَلَّمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعَلَّمُ، إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَّامُ الْغُيُوبِ»

«بار الهما، از تو ثبات و پایداری در امور و
تصمیم و اراده‌ی رشد و بالندگی را خواهانم؛
از تو اسباب رحمتت را می‌خواهم و اقوال و

اعمالی را که به آمرزش تو می‌انجامند؛ از تو شکر نعمت و عبادت نیکویت را می‌خواهم؛ از تو قلبی سلیم و زبانی صادق خواستارم؛ از تو بهترین‌هایی را می‌خواهم که می‌دانی؛ و به تو پناه می‌آورم از بدترین‌هایی که خود می‌دانی؛ و از تو طلب آمرزش می‌کنم به سبب همه‌ی مواردی که (از من) می‌دانی؛ براستی تو داننده‌ی غیب و نهانی».

(در حدیث آمده که این دعا از گنج طلا و نقره بهتر است.)

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ
عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي
فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ
تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ
وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ
رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»

«بار الهما، مرا از زمره‌ی کسانی قرار بده که
آنها را هدایت کرده‌ای؛ و مرا از جمله‌ی
کسانی قرار بده که آنان را عافیت و سلامتی
داده‌ای؛ و مرا جزء آنانی قرار بده که خود
امورشان را به عهده گرفته‌ای و در آنچه

به من ارزانی داشته‌ای، برکت بده و مرا از شر آنچه مقدر کرده‌ای حفظ بفرما؛ چون تو قضاوت می‌کنی و مورد قضاوت قرار نمی‌گیری؛ براستی کسی را که تو امورش را بر عهده گرفته‌ای، خوار و زبون نمی‌شود. و کسی را که تو با او دشمنی کنی، عزت نمی‌یابد؛ پروردگارا، خیر و برکات تو بسیار است و خود بسیار بلندمرتبه».

«اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى
 الْخَلْقِ، أَحْيَيْتَنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي،
 وَتَوَفَّيْتَنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، وَأَسْأَلُكَ
 خَشِيَّتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَكَلِمَةَ
 الْإِخْلَاصِ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ
 نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَقُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ،
 وَأَسْأَلُكَ الرِّضَاءَ بِالْقَضَاءِ، وَبَرْدَ الْعَيْشِ
 بَعْدَ الْمَوْتِ، وَلَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ،
 وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَرَاءِ
 مُضِرَّةٍ، وَفِتْنَةِ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ
 الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»

«بار الهها، به واسطه‌ی علم غیب و قدرت و تسلطی که بر خلق داری، از تو می‌خواهم که اگر در علم و تقدیر تو زندگی برایم بهتر است، مرا زنده نگه داری؛ و اگر وفات برایم بهتر است، مرا بمیرانی؛ و از تو ترس از تو را در نهان و آشکار و اخلاص در رضایت و خشم خواهانم؛ از تو نعمتی را می‌خواهم که از بین رفتنی نیست و سرور و شادی و نور چشمانی می‌خواهم که همیشگی است؛ از تو رضایت از تقدیر و زندگی راحت و آسوده بعد از مرگ و لذت نگاه کردن به صورتت و شوق دیدارت را می‌خواهم؛ و به تو پناه می‌آورم از شوقی که به دین و دنیایم آسیب بزند و مرا به فتنه انداخته و نابود کند؛ بار الهها، ما را به زینت ایمان آراسته بگردان و ما را هدایت‌یافتگانی هدایت کننده قرار بده».

19

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيْيَ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي،
وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ
أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

«بار الهما، از تو عافیت و سلامتی در دنیا و
آخرت را می‌خواهم؛ بار الهما، سالم ماندن از
گناه و آثار آن و سالم ماندن از آنچه به دین
و دنیایم آسیب می‌زند، از تو می‌خواهم؛ بار

الها، اسرار مرا حفظ بفرما و ترس و وحشت
مرا به امنیت تبدیل بگردان؛ بار الها، مرا
از حوادث پیش‌رو و از پشت و از راست و
از چپم و از بالای سرم حفظ بفرما؛ و به
عظمت و بزرگی تو پناه می‌آورم از اینکه
ناگهانی از زیر پایم کشته شوم».

صِحِّحِ الرَّعَاةَ وَالشَّاعِرَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

استعاذات نبوی

1

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ
وَشَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ»

«بار الها، از بدی آنچه انجام داده‌ام و آنچه
انجام نداده‌ام، به تو پناه می‌برم.»

(این بیشترین دعای پیامبر ﷺ بوده است.)

2

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا
أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ»

«پروردگارا، من از اینکه دانسته به تو شرک
ورزم به تو پناه می‌برم و اگر ندانسته مبتلا
به شرک شوم از تو آمرزش می‌طلبم.»

(دعایی است که ریا را از بین می‌برد.)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ،
وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ،
وَجَمِيعِ سَخَطِكَ»

«بار الهما، از زوال نعمت‌هایت، تغییر صحت و عافیتی که عنایت فرموده‌ای، عذاب ناگهانی و همه‌ی اموری که باعث ناخشنودی تو می‌گردد، به تو پناه می‌برم».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ،
وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَدْوَاءِ»

«پروردگارا، من از اخلاق و کارها و
خواهشات و بیماری‌های بد به تو پناه
می‌جویم.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ،
وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ،
وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ»

«پروردگارا، از گرفتاری طاقت فرسا و سختی بلا، (و نیز از) نگون بختی، سرنوشت بد (یا قضاوت نادرست از سوی خود) و شادکامی دشمنان به تو پناه می‌برم».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ،
وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ
اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ
مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا
يُخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا
يُسْتَجَابُ لَهَا»

«بارالها، از ناتوانی، تنبلی، بخل، پیر و فرتوت
شدن و عذاب قبر به تو پناه می‌برم؛ بارالها،
به من تقوای نفس عنایت کن و نفسم را
تزکیه و پاک گردان؛ چرا که تو بهترین کسی

هستی که آن را تزکیه و پاک می‌گردانی
و تو سرپرست و مالک آن هستی؛ بار الهی،
از علمی که فایده‌ای نمی‌رساند، از قلبی
که خشوع نمی‌ورزد، از نفسی که حریص
است و سیر نمی‌شود و از دعایی که اجابت
نمی‌شود، به تو پناه می‌برم».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ،
وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ،
وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلْبَةِ الرَّجَالِ»

«بارالها، به تو پناه می‌برم از شرّ هم و غم و
از شرّ ناتوانی و تنبلی، از شرّ بخل و ترس و
از شرّ خم شدن کمر در زیر بار قرض و از
شرّ قهر و خشونت صاحب قرض.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ
شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ
قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي»

«یا الله، من از شرّ گوش، چشم، زبان و قلب
خویش و نیز از شرّ شرمگاهم به تو پناه
می‌برم.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَمِنْ
عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

«بارالها، از فتنه دوزخ و عذاب آتش، آزمایش
قبر و عذاب آن، از فتنه ثروت، فتنه قبر و
فتنه مسیح دجال به تو پناه می‌برم.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ،
وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ»

«بار الهما، هیچ معبود بر حقی جز تو وجود ندارد؛ به عزتت پناه می‌برم از اینکه مرا گمراه کنی؛ تو آن ذات زنده‌ای هستی که هرگز نمی‌میرد، ولی جن و انسان‌ها می‌میرند».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ،
وَالْجُنُونِ، وَالْجُذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ»

«بار الها از پیسی و جنون و جذام و
بیماری‌های بد و زجر آور به تو پناه
می‌برم.»

12

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السَّوْءِ، وَمِنْ
لَيْلَةِ السَّوْءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السَّوْءِ، وَمِنْ صَاحِبِ
السَّوْءِ، وَمِنْ جَارِ السَّوْءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ»

«بار الهی تو پناه می‌آورم از روز بد و از
شب بد و از لحظه‌ی بد و از دوست بد از
همسایه‌ی بد به هنگام اقامت.»

13

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَّنَ»

«به الله پناه می‌برم از فتنه‌های آشکار و نهان.»

صحیح الدعاء والثناء علی الله تعالی

دعاهای رقیه

خواندن ۷ بار سوره‌ی فاتحه.

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ
 اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
 أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ
 أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
 وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ [الفاتحة: ۱-۷]

پناه می‌برم به الله از شیطان رانده شده

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان

«تمام ستایش‌ها [و سپاس‌ها] از آن‌الله

- پروردگار جهانیان - است؛ (۲) بخشنده
 مهربان است؛ (۳) مالک روز جزاست. (۴)
 [پروردگارا] تنها تو را عبادت می‌کنیم و
 تنها از تو یاری [و مدد] می‌جوییم. (۵)
 ما را به راه راست هدایت فرما [و همواره
 در این راه، ثابت‌قدم بدار]؛ (۶) راه کسانی
 [همچون پیامبران، شهیدان، راستگویان
 و نیکوکاران] که به آنان نعمت داده‌ای،
 نه [راه] کسانی که بر آنان خشم گرفته
 شده است [= یهود] و نه [راه] گمراهان [=

نصاری]. آمین»

خواندن یک بار آیت الکرسی

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ
 سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
 بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵]

«الله [معبودِ راستین است؛] هیچ معبودی
 [به حق] جز او نیست؛ زنده‌ی پاینده [و قائم

به ذات [است؛ نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی سنگین؛ [و لحظه‌ای از تدبیر جهان هستی، غافل نمی‌ماند]؛ آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست. کیست که نزد او جز به فرمانش شفاعت کند؟ گذشته و آینده‌ی آنان [= بندگان] را می‌داند و [آنان] به چیزی از علم او احاطه [و آگاهی] نمی‌یابند، مگر آنچه خود [الله] بخواهد. کرسیِ او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته است و نگهداشتنِ آنها بر او [سنگین و] دشوار نیست و او بلندمرتبه [و] بزرگ است».

3

خواندن سوره‌ی اخلاص و معوذتین و سپس
دمیدن در دست‌ها و لمس محل درد؛ و این
کار را سه بار انجام می‌دهد.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَكُفُوًا
أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾ [سورة الإخلاص]

[ای پیامبر] بگو: «او الله یکتا و یگانه است.
(۱) الله بی‌نیاز است [و همه نیازمند او
هستند]. (۲) نه [فرزندی] زاده و نه [از
کسی] زاده شده است. (۳) و هیچ کس
همانند و همتای او نبوده و نیست».

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا
 خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ
 شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ
 إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾ [سورة الفلق]

[ای پیامبر،] بگو: «به پروردگار سپیده‌دم
 پناه می‌برم، (۱) از شر تمام آنچه آفریده
 است، (۲) و از شر تاریکی شب، آنگاه که همه
 جا را فراگیرد، (۳) و از شر [زنان جادوگر]
 که با افسون در گره‌ها می‌دمند. (۴) و از شر
 [هر] حسود، آنگاه که حسد ورزد».

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾
إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾
الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنْ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾ [سورة الناس]

[ای پیامبر،] بگو: «به پروردگار مردم پناه می‌برم، (۱) فرمانروای مردم، (۲) معبود مردم، (۳) از شرِ [شیطان] و سوسه‌گر که [به هنگام ذکر الله،] پنهان می‌گردد؛ (۴) همان [وسوسه‌گری] که در دل‌های مردم و سوسه می‌کند؛ (۵) از جنیان [باشد] و [یا از] آدمیان».

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، اشْفِ
أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً
لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»

«بار الهای پروردگار مردم، بیماری و درد
را از بین ببر؛ شفا بده که شفا دهنده تویی؛
شفایی جز شفای تو نیست؛ شفایی که هیچ
بیماری را باقی نمی‌گذارد.»

(با دست راستش محل درد یا بیمار را لمس
می‌کند و دعا را می‌خواند.)

«بِسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بَرِيقَةَ بَعْضِنَا،
يُشْفَى سَقِيمُنَا، بِإِذْنِ رَبِّنَا»

«به نام الله، بیمارمان با این خاک (که) با آب دهانِ یکی از ما (آغشته است)، به فرمان پروردگارمان بهبود می‌یابد».

(از آب دهانش بر انگشتش قرار داده، آنگاه انگشتش را بر خاک گذاشته و پس از آن محل درد یا زخم را لمس نموده و این دعا را می‌خواند.)

«بِسْمِ اللَّهِ» «أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ
شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ»

«به نام الله - به الله و قدرت او پناه می‌برم
از شر درد و بیماری‌ای که احساس می‌کنم
و از آن حذر دارم.»

(دستش را بر محل درد می‌گذارد و سه بار
«بسم الله» می‌گوید و پس از آن هفت بار این
دعا را می‌خواند: «أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ
مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ».)

7

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ
شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ»

«پناه می‌برم به اسامی نیک الله و کتاب‌های نازل شده و کامل از شر هر شیطان و سم هر گزنده و از هر چشمی که می‌نگرد و آسیب می‌رساند».

8

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ
مَا خَلَقَ»

«پناه می‌برم به اسامی نیک الله و کتاب‌های نازل شده و کامل او از شر آنچه خلق نموده است».

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ،
فِي الْأَرْضِ، وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

«به نام الله که به همراه نام او چیزی
در زمین و آسمان آسیب نمی‌رساند و او
شنونده‌ی داناست.»

(سه مرتبه آن را می‌خواند.)

10

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ،
مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ،
اللَّهُ يَشْفِيكَ بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ»

«با نام الله برای تو دعا می‌خوانم در برابر
هر چیزی که تو را اذیت می‌کند؛ الله تو را
از شر و بدی هر نفس یا چشم حسودی شفا
دهد؛ با نام الله برای تو دعا می‌خوانم.»

«أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ»

«از الله بزرگ و با عظمت، پروردگار عرش
بزرگ می‌خواهم که تو را شفا دهد».

(هفت مرتبه آن را می‌خواند؛ و اگر آن را

برای خود می‌خواند هفت مرتبه چنین بگوید:

«أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ

يَشْفِيَنِي»: «از الله بزرگ، پروردگار عرش بزرگ

می‌خواهم که مرا شفا دهد».)

شروط و نکاتی هست که مراعات آنها در رقیه خوانی لازم بوده و عبارتند از:

1

رقیه و دعایی که خوانده می‌شود برگرفته از کتاب و سنت و صحیح باشد؛ از شرک و بدعت و محرمات در روش یا الفاظ به دور باشد.

2

تعلق و وابستگی و توکل مسلمان به پروردگارش باشد و بداند که رقیه تنها سبب است و جز با اذن و اراده‌ی الله متعال تاثیری ندارد.

3

رقیه را از باب تجربه انجام ندهد، بلکه باید به تاثیر آن ایمان داشته باشد؛ و به این ترتیب رقیه‌خوان و کسی که برای او رقیه خوانده می‌شود به تاثیر رقیه و شفایافتن به سبب آن ایمان داشته باشند.

4

همه‌ی آیات قرآن کریم شفا هستند؛ الله متعال می‌فرماید: ﴿وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الإسراء: ۸۲] «و از قرآن، آنچه درمان [شُرک و کفر] و رحمتی برای مؤمنان است نازل می‌کنیم». اما مواردی که رقیه بودن آنها وارد شده است، در اولویت هستند.

بهتر برای بیمار این است که خود برای خود رقیه بخواند؛ این برای او مفیدتر است و با صدق و راستی بیشتر او در اظهار نیاز به پروردگارش همراه است؛ چون حضور قلب و اخلاص در نیت در رقیه تاثیرگذار است.

صَحِيحُ الدُّعَا وَالشُّعْرِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

اذکار
صبح و شام

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ»

«هیچ معبود بر حق جز الله نیست،
یکتاست و شریکی ندارد؛ پادشاهی و حمد
و ستایش برای اوست و او بر هر چیزی
تواناست.»

(ده مرتبه)

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَخَيْرَ
مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا
الْيَوْمِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ
الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

«صبح نمودیم درحالی که پادشاهی برای
الله است؛ حمد و ستایش برای اوست؛
معبود بر حقی جز او نیست، یکتاست و
شریکی ندارد؛ بار الها، از تو خیر و خوبی

این روز را می‌خواهم و خیر و خوبی بعد از آن را؛ و به تو پناه می‌آورم از شر و بدی این روز و شر بعد از آن؛ بار الهها، از کسالت و تنبلی به تو پناه می‌آورم و از پیری و فرتوتی و تکبر و فتنه‌ی دنیا و غذاب قبر». (چون صبح نمود آن را می‌گوید.)

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

«شب نمودیم در حالی که پادشاهی برای الله است؛ حمد و ستایش برای اوست؛ معبود بر حقی جز او نیست، یکتاست و شریکی ندارد؛ بار الهها، از تو خیر و خوبی این روز را می‌خواهم و خیر و خوبی بعد از آن را؛ و به تو پناه می‌آورم از شر و بدی این روز و شر بعد از آن؛ بار الهها، از کسالت و

تنبلی به تو پناه می‌آورم و از پیری و فرتوتی
و تکبر و فتنه‌ی دنیا و عذاب قبر». (چون شب نمود آن را می‌گوید.)

3

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

«بار الهما، تو پروردگار منی، معبود بر حقی جز تو نیست، تو مرا خلق نمودی و من بنده‌ی تو هستم و به اندازه‌ی توانم بر عهد و پیمان و وعده‌ی تو می‌باشم؛ به تو پناه می‌آورم از شر و بدی آنچه انجام دادم؛ به نعمت بر من اعتراف می‌کنم و نزد تو به گناهم اعتراف دارم؛ پس مرا بیامرزش و ببخش که کسی جز تو گناهان را نمی‌بخشد».

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ
 نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»
 «اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ
 نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»

«بار اله‌ا، به امر تو صبح کردیم و شام نمودیم و با امر تو زندگی کرده و می‌میریم؛ و بازگشت به سوی توست». (چون صبح نمود آن را می‌گوید.) «بار اله‌ا، به امر تو شام کردیم و صبح نمودیم و با امر تو زندگی کرده و می‌میریم؛ و برانگیخته شدن به سوی توست». (چون شام نمود آن را می‌گوید.)

«اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ كُلِّ
شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي
وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه، وَأَنْ أَقْتَرِفَ
عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

«بار الهما، ای خالق آسمان و زمین، داننده‌ی
نهان و آشکار، معبود بر حقی جز تو نیست،
ای پروردگار و مالک همه چیز، به تو پناه
می‌آورم از شر و بدی شیطان و شرک او؛
و از اینکه به خودم بد کنم یا به مسلمانی
بدی کنم.»

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ
شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

«به نام الله که به همراه نام او چیزی
در زمین و آسمان آسیب نمی‌رساند و او
شنونده‌ی داناست.»

(سه مرتبه)

«رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا،
وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا»

«راضی شدم که الله پروردگار من و اسلام
دین من و محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیامبرم باشد».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ
بَيْنِ يَدَيْيَ وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ
شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ
أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

«بارالها، عافیت و سلامتی در دنیا و آخرت
را از تو می‌خواهم. بارالها، سلامتی از گناهان
و آثار آنها و سالم ماندن از آنچه به دین و
دنیا می‌و خانواده و مالم آسیب می‌رساند،

از تو می‌خواهم؛ بار الهی اسرار مرا پوشیده
 دار و ترس و وحشت و نگرانی مرا به امنیت
 تبدیل کن؛ بار الهی مرا از پیش رویم و از
 پشت سرم و از راست و چپم و از بالای سرم
 حفظ بفرما؛ و به عظمت و بزرگی تو پناه
 می‌آورم که از زیر پایم کشته شوم».

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ
 مَا خَلَقَ»

«پناه می‌برم به اسامی نیک الله و کتاب‌های
 نازل شده و کامل او از شر آنچه خلق نموده
 است».

10

«أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

«بر دین حق اسلام و کلمه‌ی توحید لا اله الا الله و دین پیامبرمان محمد ﷺ و دین ابراهیم حنیف (مایل به اسلام و ثابت بر آن) صبح نمودیم که از مشرکان نبود.»

(چون صبح نمود آن را می‌گویند.)

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

«بر دین حق اسلام و کلمه‌ی توحید لا اله الا الله و دین پیامبرمان محمد ﷺ و دین ابراهیم حنیف (مایل به اسلام و ثابت بر آن) شب نمودیم که از مشرکان نبود.»

(چون وارد شب شد آن را می‌گوید.)

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
ظُرْفَةَ عَيْنٍ»

«ای همیشه زنده، ای پایدار، به واسطه‌ی رحمتت از تو طلب کمک می‌کنم که همه‌ی امورم را اصلاح نموده و سر و سامان بخشی؛ و حتی به اندازه‌ی یک چشم بر هم زدن مرا به حال خود وامگذار (که بدون درنظر گرفتن تو به خود اعتماد نموده و تکیه کنم).»

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

«الله برای من کافی است، معبود بر حقی
جز او نیست؛ بر او توکل نمودم؛ او پروردگار
عرش بزرگ است.»

(هفت مرتبه)

قبلی

بازگشت به صفحه نخست

تخریج احادیث

اول: تخریج احادیث مربوط به ثنا و ستایش پروردگار متعال

۱ به روایت مسلم (۶۰۰)

۲ به روایت مسلم (۴۷۷)

۳ به روایت بیهقی در شعب الایمان (۴۰۸۷) و
آلبانی در صحیح الترغیب (۱۵۷۶) آن را صحیح
دانسته است.

۴ بخاری (۷۴۴۲) و مسلم (۷۶۹)

۵ به روایت مسلم (۲۷۱۳)

۶ به روایت حاکم در مستدرکش (۱۹۲۰) و آلبانی
در السلسله (۲۶۷) آن را صحیح دانسته است.

7 به روایت أبوداود (۱۴۹۳) و ترمذی (۳۴۷۵)، ترمذی آن را حسن دانسته و آلبانی در مشکاة المصابیح (۷۰۸/۲) آن را صحیح دانسته است.

8 بخاری (۶۳۴۵) و مسلم (۲۷۳۰)

9 به روایت ابوداود (۱۵۲۵) و ابن ماجه (۳۳۸۲) و آلبانی آن در صحیح الترغیب والترهیب (۱۸۲۴) صحیح دانسته است.

10 به روایت مسلم (۲۶۹۶)

11 به روایت ابن ماجه (۳۸۷۸) و آلبانی در تخریج ابن ماجه آن را صحیح شمرده است.

12 به روایت مسلم (۱۲۱۸)

13 به روایت بخاری (۶۳۰۶)

14 أبوداود (۱۴۹۵)، ترمذی (۳۵۴۴)، و نسائی (۱۳۰۰)؛ و آلبانی در مشکاة المصابیح (۷۰۸/۲) آن را صحیح دانسته است.

۱۵ به روایت طبرانی در «الأوسط» (۷۳۲۴) و آلبانی در الترغیب (۱۸۳۹) آن را صحیح شمرده است.

۱۶ به روایت احمد (۲۴/۶) و ابو داود (۸۷۳) و آلبانی در «مشکاة المصابیح» (۱۹۲/۱) آن را صحیح شمرده است.

۱۷ ابوداود (۸۷۴) و نسائی (۱۰۶۹)، و آلبانی در صحیح سنن النسائی (۲۸۹/۳) آن را صحیح دانسته است.

۱۸ به روایت مسلم (۶۰۱)

دوم: تخریح احادیث دعاهای نماز

۱ به روایت بخاری (۷۴۴) و مسلم (۵۹۸) از حدیث ابوهریره رضی الله عنه

۲ به روایت مسلم (۷۷۰)

۳ به روایت مسلم (۷۷۱)

۴ به روایت بخاری (۷۹۴) و مسلم (۴۸۴)

- 5 به روایت مسلم (۴۸۶)
- 6 به روایت مسلم (۴۸۳)
- 7 به روایت بخاری (۶۳۱۶) و مسلم (۷۶۳)
- 8 به روایت بخاری (۱۳۷۷) و مسلم (۵۸۸)
- 9 ابوداود (۱۵۲۲) و نسائی (۱۳۰۳)؛ و آلبنی در مشكاة المصابیح (۲۹۹/۱) آن را صحیح دانسته است.
- 10 به روایت مسلم (۷۷۱)
- 11 به روایت بخاری (۷۹۸) و مسلم (۵۸۹)
- 12 ابوداود (۷۹۲)، ابن ماجه (۹۱۰)، و آلبنی در صحیح الجامع الصغیر (۶۰۴/۱) آن را صحیح دانسته است.
- 13 به روایت بخاری (۲۸۲۲)، (۶۳۹۰)
- 14 به روایت بخاری (۸۳۴) و مسلم (۲۷۰۵)

۱۵ به روایت حاکم در مستدرک (۱۹۰) و آن را صحیح دانسته است.

۱۶ به روایت مسلم (۷۰۹)

سوم: تخریج احادیث دعا‌های نبوی

۱ به روایت بخاری (۶۳۸۹) و مسلم (۲۶۹۰)

۲ به روایت مسلم (۲۶۹۷)

۳ ترمذی (۳۵۶۳) آن را روایت کرده و حسن دانسته است. و آلبانی اسناد آن را در «الصحیحة» (۱/۵۳۲) حسن شمرده است.

۴ مسلم (۲۶۵۴)؛ اما لفظ (يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّثْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ) را ترمذی (۳۵۲۲) روایت نموده و گفته است: این حدیث حسن است.

۵ أحمد (۱۳۴/۶) و ابن ماجه (۱۲۶۴/۲)؛ و آلبانی در صحیح الجامع الصغیر (۱/۲۷۴) آن را صحیح دانسته است.

۶ به روایت ترمذی (۳۵۲۴) و نسائی در «سنن الکبری» (۲۱۲ / ۹)؛ و آلبنی در صحیح الجامع الصغیر (۱۰۱۳ / ۲) آن را حسن دانسته است.

۷ به روایت احمد (۴۳۱۸)؛ و شیخ الاسلام ابن تیمیه و شاگردش ابن قیم آن را صحیح شمرده‌اند. نگا: شفاء العلیل ص (۲۷۴)

۸ به روایت ابن حبان (۹۷۴) و می‌گوید: باب (ذِکْرُ مَا يُسْتَحَبُّ لِلْمَرْءِ لِسُؤَالِ الْبَارِي جَلَّ وَعَلَا تَسْهِيْلَ الْأُمُورِ عَلَيْهِ إِذَا صَعِبَتْ) و آلبنی آن را در «الصحيحة» (۲۸۸۶) صحیح شمرده است.

۹ به روایت مسلم (۲۷۲۱) شیخ سعدی رحمته در مورد این دعا می‌گوید: «این دعا از جامع‌ترین و مفیدترین دعاهاست؛ و دربردارنده‌ی درخواست خیر دین و دنیا است». بهجة قلوب الأبرار وقرة عیون الأخیار، ص (۲۰۵)

۱۰ به روایت مسلم (۲۷۲۵)

- ۱۱ به روایت مسلم (۲۷۲۰)
- ۱۲ به روایت ترمذی (۳۵۱۳) و گفته است: این حدیث حسن صحیح است.
- ۱۳ به روایت ترمذی (۳۵۰۲) و نسائی در «السنن الکبری» (۱۰۱۶۱) و آلبنی در صحیح الجامع (۱۲۶۸) آن را حسن شمرده است.
- ۱۴ به روایت ترمذی و می‌گوید: این حدیث حسن صحیح است.
- ۱۵ به روایت احمد (۲۲۱۰۹) و ترمذی (۳۲۳۵) و می‌گوید: این حدیث حسن صحیح است.
- ۱۶ به روایت طبرانی در «الکبیر» (۷۱۳۵) و آلبنی در «الصحیحة» می‌گوید: «اسناد این روایت جید است».
- ۱۷ به روایت احمد (۱۷۱۸) و ابوداود (۱۴۲۵)؛ و آلبنی آن را در «مشکاة المصابیح» (۱۲۷۳) صحیح دانسته است.

۱۸ به روایت احمد (۱۸۳۲۵) و نسائی (۱۳۰۵) و
و آلبنی آن را در «صحیح الجامع» (۱۳۰۱)
صحیح دانسته است.

۱۹ به روایت ابوداود (۵۰۷۴) و بخاری در «الأدب
المفرد» (۱۲۰۰) و آلبنی آن را در «صحیح
الأدب المفرد» (۹۱۲) صحیح دانسته است.

چهارم: تخریج احادیث استعاذات نبوی

۱ به روایت مسلم (۲۷۱۶) و در سنن نسائی (۵۵۲۴)

۲ به روایت بخاری در الأدب المفرد (۷۱۶)؛ و
آلبنی در صحیح الجامع الصغیر (۶۹۴/۱) آن را
صحیح دانسته است.

۳ مسلم (۲۷۳۹)

۴ ترمذی (۳۵۹۱)؛ و طبرانی در الکبیر (۳۶) و
حاکم در مستدرکش (۱۹۴۹)؛ و آلبنی در صحیح
الجامع (۲۷۸ / ۱) آن را صحیح دانسته است.

5 به روایت بخاری (۶۶۱۶) و مسلم (۲۷۰۷)

6 به روایت مسلم (۲۷۲۲)

7 بخاری (۲۸۹۳) و مسلم (۲۷۰۶)

8 أبو داود (۱۵۵۱)، ترمذی (۳۴۹۲)؛ و آلبنی در صحیح الجامع (۸۱۱/۲) آن را صحیح دانسته است.

9 بخاری (۶۳۷۶)، مسلم (۵۸۹)

10 مسلم (۲۷۱۷)

11 به روایت ابوداود (۱۵۵۴) و نسائی (۵۴۹۳) و آلبنی در «صحیح الجامع» (۱ / ۲۷۵) آن را صحیح دانسته است.

12 به روایت طبرانی در «الکبیر» (۸۱۰) و آلبنی آن را در «صحیح الجامع» (۱۲۹۹) آن را حسن دانسته است.

13 به روایت احمد (۲۶۶۷) و مسلم (۲۸۶۷)

پنجم: تخریج دعا‌های رقیه

۱ به روایت بخاری (۵۷۴۹) و مسلم (۲۲۰۱) و در سنن ترمذی (۲۰۶۳) با هفت بار فاتحه رقیه خوانده است.

۲ به روایت مسلم (۸۱۰) و در آن آمده است که بزرگ‌ترین آیه در قرآن است؛ و در بخاری (۲۳۱۱) و در صحیحش آمده است که نگه‌دارنده از شیاطین است.

۳ به روایت بخاری (۵۷۳۵)، (۵۷۴۸) و مسلم (۲۱۹۲)

۴ به روایت بخاری (۵۷۴۲)، (۵۷۴۳)

۵ به روایت بخاری (۵۷۴۵، ۵۷۴۶) و مسلم

(۲۱۹۴) و نگا: شرح نووی بر این حدیث در

شرحش بر مسلم (۱۴ / ۱۸۴)

۶ به روایت مسلم (۲۲۰۲)

۷ به روایت بخاری (۳۳۷۱)

۸ به روایت مسلم (۲۷۰۹)

۹ به روایت ابوداود (۵۰۸۸) و ابن ماجه (۳۸۶۹)

و آلبانی در «مشکاة المصابیح» (۲۳۹۱) آن را صحیح دانسته است.

۱۰ به روایت مسلم (۲۱۸۶)

۱۱ به روایت ابوداود (۳۱۰۶) و ترمذی (۲۰۸۳)

و آلبانی آن را در «صحیح الترغیب» (۳۴۸۰) صحیح دانسته است.

ششم: تخریج اذکار صبح و شام

۱ به روایت احمد (۸۷۱۹) و ابن باز رحمته الله در

رساله‌اش (تحفة الأخیار) سند حدیث را حسن دانسته است.

۲ به روایت مسلم (۲۷۲۳)

۳ به روایت بخاری (۳۶۰۶)

4 به روایت ابوداود (۵۰۶۸) و ترمذی (۳۳۹۱) و سند آن را ابن باز صحیح دانسته است.

5 به روایت احمد (۶۵۹۷) و ابوداود (۵۰۷۶) و ترمذی (۳۵۲۹) و بخاری در «الأدب المفرد» و ابن باز آن را حسن شمرده است.

6 به روایت امام احمد (۴۴۶) و ترمذی به شماره (۱۰۱۷۹) و می‌گوید: (حسن صحیح)

7 به روایت امام احمد (۱۸۹۶۷) و ترمذی (۳۳۸۹) و ابن باز سند آن را حسن دانسته است.

8 به روایت احمد در مسند (۴۷۸۵) و ابو داود (۵۰۷۴) و حاکم آن را صحیح دانسته است.

9 به روایت احمد (۷۸۹۸) و ترمذی (۳۴۳۷) و ابن باز سند آن را حسن شمرده است.

10 به روایت احمد (۱۵۳۶۷، ۲۱۱۴۴) و ابن باز رحمته سند آن را صحیح شمرده است.

۱۱ به روایت نسائی (۱۰۴۰۵) و بزّار (۲۸۲/۲) و آن را حسن شمرده است؛ و آلبانی در «السلسلة الصحيحة» (۴۴۹/۱) آن را حسن شمرده است.

۱۲ به روایت ابو داود (۵۰۸۱) و راجح موقوف بودن آن است؛ و حکم رفع دارد چنانکه آلبانی ذکر کرده است؛ (نگا: السلسلة الصحيحة ۴۴۹/۱۱)

العلمية
الوقفية

مؤسسه علمی وقفی اقتداء

تلاش نمودیم تا به نشر سنت‌های پیامبر اکرم ﷺ
و اذکار روزانه ایشان بپردازیم.
راه ارتباطی با ما

00966503766222

 doa.eqtidaa.com

@eqtidaa1

